

Den gamla dansbanan

Text Tord Bodin

Det börjar minska på människor som fortfarande minns de gamla dansbanorna, en eller flera i våra byar. Spelmännen är väl kanske helt borta, i den mån man höll sig med sådana, för oftast var det väl vevgrammofonen och ett knippe stenkakor som svarade för dansmusiken.

Gunnar Nyström i Oppala är en av dem som mycket väl kommer ihåg dansbanorna och då kanske främst de vid Bosjön, eftersom han själv var med och byggde och dansade där.

"Vi byggde flera banor", minns Gunnar, "och det började alltid med att vi grabbar gick till Oppalasågen och stal brädor som vi sedan bar på våra axlar upp till sjön. Det var naturligtvis prima virke men vi tog aldrig så mycket åt gången så det skulle märkas, det var i alla fall ingen som sa något."

På den gamla dansbanan ser vi från vänster Gunnar Hihin, Agda Hihin, Gunhild Olsson, Astrid Helin, Agust Hehin, Olle Helin och Elna Hehin. Året är 1939.

"För att nå dansbanan i Bosjön var det att ta cykeln längst upp i Källbergs hagen för att där börja den ca tre kilometer långa vandringen upp till sjön. Allt som skulle med fick vita i våra ryggsäckar", berättar Gunnar vidare.

"Det var på lördagseftermiddagen det bar av efter arbetets slut, sen var det dans och trevlig samvaro på kvällen och sena natten, vi var väl ett tiotal pojkar och lika många flickor från byn. Vi övernattade i stugorna som fanns och fortfarande finns kvar kring sjön, för att sedan börja vandringen hemåt på söndagseftermiddagen, för på måndag väntade åter en veckas hårt arbete."

Det är många minnen som gör sig gällande och då som nu är väl alla dansbaneminnen inte lämpliga att återge, men om vi är alldeles tysta kan Gunnar fortfarande höra sången "Ut på sjön den vida skall vi ut och glida i en grönmalad båt" det var nog en av de mest spelade och sjöns i visan det var nog Bosjön.

[Hillebygden, Nr. 1, 2006]